

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان و ویرایش از عبری به انگلیسی توسط اسرائیل شاهاک
برگردان از: آمادور نویدی
۲۴ اکتوبر ۲۰۱۸

طرح صهیونیست برای خاورمیانه

۳

۲۵

اردن به منزله یک هدف فوری ستراتیژیک در کوتاه مدت است و نه در دراز مدت. برای این که در دراز مدت پس از انحلال اردن و خاتمه دادن به حکومت طولانی ملک حسین و انتقال قدرت به فلسطینی ها یک تهدید واقعی تلقی نمی شود.

۲۶

هیچ شانس برای ادامه ساختار کنونی اردن برای مدت زمان طولانی وجود ندارد، و سیاست اسرائیل، هر دو در جنگ و صلح، باید متوجه انحلال کنونی رژیم اردن و انتقال قدرت به اکثریت فلسطینی باشد. تغییر رژیم در شرق رودخانه نیز باعث پایان دادن به مسأله اراضی پرجمعیت اعراب غرب اردن می شود. چه در جنگ یا تحت شرایط صلح، مهاجرت از اراضی و انجماد اقتصادی جمعیت در آنها، برای تغییرات آتی بر هر دو کرانه رودخانه (رود اردن-م) ضمانت شده هستند؛ و ما باید فعال باشیم تا به این روند برای آینده نزدیک شتاب بخشیم. طرح خودمختاری/استقلال برای آنها نیز، همچنین هرگونه مصالحه یا تقسیم اراضی باید رد شود، با توجه به طرح های سازمان آزادیبخش فلسطین (پی ال او) و آنهایی که مربوط به خود اعراب اسرائیلی است، طرح سپتمبر ۱۹۸۰ شفا امر (Shefa'amr)، در موقعیت فعلی بدون جدا کردن هر دو ملت - کشور، اعراب به اردن و یهودیان به مناطق غرب رودخانه که در این کشور زندگی می کنند غیر ممکن است. همزیستی واقعی و صلح تنها زمانی بر این سرزمین حکومت می کند که اعراب درک کنند که آنها بدون قانون یهودی/حکومت یهودی بین اردن و دریا نه امنیت دارند و نه وجود دارند. داشتن یک کشور و امنیت برای خود برای آنها فقط در اردن میسر خواهد بود. ۱۷.

۲۷

در اسرائیل تمایز بین مناطق اشغالی سال ۶۷، و سرزمینهای اشغالی قبل از آن، از نوع سال های ۴۸ همیشه برای اعراب بی معنی بوده است و امروز هیچ اهمیتی برای ما ندارد. مشکل باید در تمامیت خود بدون هیچ بخشی از سال های ۶۷ دیده شود. این باید روشن شود، که تحت هر شرایط سیاسی یا حلقه نظامی، راه حل مشکل اعراب محلی فقط

زمانی به وجود می آید که موجودیت اسرائیل را در مرزهای امن تا رودخانه اردن و فراتر از آن به رسمیت بشناسند . چرا که نیاز موجودیت ما در این عصر دشوار، وجود عصر هسته‌ئی است که ما باید بزودی وارد آن شویم . این دیگر غیرممکن است با سه چهارم جمعیت یهودی در خط ساحلی متراکم که در عصر هسته‌ئی خیلی خطرناک است زندگی کرد .

۲۸

پس، پراکندگی جمعیت هدف ستراتیژیک داخلی در بالاترین رتبه است، در غیر این صورت، ما نمی توانیم درون هیچ کدام از مرزها وجود داشته باشیم و ناگزیریم حضور خود را در درون مرزها پایان دهیم . یهودیه (Judea)، سامره (Samaria)، و جلیله (Galilee)، تنها ضامن موجودیت ملی ما هستند و اگر ما اکثریت در مناطق کوهستانی نشویم، نمی توانیم بر کشور حکومت کنیم و مثل شرکت کنندگان در جنگهای صلیبی می شویم، که برای شروع، آنها خارجی بودند، این کشور را که به هرحال مال آنها نبود از دست دادند . توازن کشور از نظر جمعیتی، ستراتیژیک و اقتصادی بالاترین و مهمترین هدف امروز است . نگهداشتن حوزه کوهستان از بئر شبا (Beersheba) تا بالای جلیله هدف ملی است که حاصل بررسی مهم ستراتیژیک است و کوهستان ها را بخشی از کشور می سازد که امروز خالی از یهودیان است . ۱۸

۲۹

تحقق اهداف ما در جبهه شرقی در درجه اول به تحقق این هدف ستراتیژیک داخلی بستگی دارد . تحول ساختار اقتصادی و سیاسی، به طوریکه قادر به تحقق این اهداف ستراتیژیک شویم، کلید دستیابی به کل تغییرات است . ما باید اقتصاد متمرکز را که دولت به طور گسترده در گیرش است به بازار آزاد تغییر دهیم؛ و همچنین از وابستگی به مالیات دهندگان امریکائی تغییر جهت داده و با دستان خود به توسعه زیرساخت های اقتصادی واقعی تولیدی بپردازیم . اگر ما داوطلبانه و به طور آزاد قادر به چنین تغییراتی نباشیم، با تحولات جهان، خصوصاً در زمینه های اقتصادی، انرژی و سیاست، با انزوای رو به افزایش خود روبه رو می شویم . ۱۹

۳۰

از نقطه نظر نظامی و ستراتیژیک، غرب به رهبری امریکا قادر به مقابله و فشار جهانی علیه اتحاد جماهیر شوروی در سراسر جهان نیست . و بنا بر این اسرائیل در دهه هشتاد باید به تنهایی، بدون هرگونه کمک خارجی، نظامی و یا اقتصادی بر پای خود بایستد، و همین امروز این توان بدون هیچ سازشی در وجود ماست . ۲۰ تغییرات سریع در جهان نیز تغییراتی در شرایط جهان یهودیت بوجود می آورد که اسرائیل نه فقط آخرین چاره بلکه تنها گزینه موجودیت خواهد بود . ما نمی توانیم فرض کنیم که یهودیان امریکا، و کشورهای اروپا و امریکای لاتین در شکل کنونی در آینده ادامه وجود خواهند داشت . ۲۱

۳۱

وجود ما در این کشور به خودی خود واقعیت است، و هیچ نیروئی که بتواند ما را از اینجا با زور یا با خیانت (به سبک و روش سادات) بردارد وجود ندارد . علی رغم مشکلات سیاست اشتباه "صلح" و مشکل اعراب اسرائیل و ساکنان سرزمین های دیگر، ما به طور مؤثر می توانیم با این مشکلات در آینده قابل پیش بینی معامله به مثل کنیم . نتیجه

۱

به منظور درک امکانات قابل توجه و تحقق طرح صهیونیست ها برای خاورمیانه باید سه نکته مهم روشن شود و نیز چرا باید این طرح انتشار یابد .

۲

سابقه نظامی طرح

شرایط نظامی این نقشه در بالا ذکر نشده است، اما در موارد زیادی که چیزی شبیه آن در جلسات محرمانه به اعضای تأسیسات اسرائیلی "شرح" داده شده، این نکته روشن شده است و گمان می رود که نیروهای نظامی اسرائیل، با تمام شاخه های خود، برای انجام عمل اشغال واقعی چنین سرزمین های وسیعی که بحث آن در بالا رفت، کافی نباشد. در واقع، حتی در موقع "ناآرامی" های شدید فلسطینی ها در کرانه باختری، نیروهای ارتش اسرائیل بیش از حد اندازه بسط یافته اند. پاسخ به آن حکومت کردن ها طبق روش "نیروهای حداد" یا "انجمن های روستا" (معروف به "لیگ های روستا") است! نیروهای محلی تحت "رهبران" کاملاً جدا شده از جامعه، که حتی هیچ ساختار فئودالی یا حزبی هم ندارند؛ (مانند فالانژیست ها). "دولت" پیشنهاد شده توسط ینون (Yinon)، "خاک حداد" و "انجمن های روستا" هستند، و بدون شک، کاملاً شبیه نیروهای مسلح آنها خواهد بود. به علاوه، برتری نظامی اسرائیل در چنین موقعیتی حتی بسیار بزرگتر از حالا می شود، به طوری که هر جنبش شورشی در کرانه باختری و نوار غزه با تحقیر توده ئی، یا با مباران و نابودی شهرها، مثل الان لبنان (جون ۱۹۸۲)، یا با هر دو "مجازات" می شود. به منظور اطمینان از این طرح، و همانطوری که شفاها توضیح داده شد، نیاز به تأسیس پادگان های اسرائیلی مجهز به نیروهای مخرب سیال در مکان های مهم بین کشورهای کوچک است. در واقع، ما چیزی شبیه به این را در خاک حداد دیده ایم و تقریباً به طور قطع بزودی اولین نوع این سیستم و عملکرد را یا در جنوب لبنان یا در تمام لبنان خواهیم دید.

۳

این کاملاً روشن است که فرض های نظامی بالا و همچنین کل طرح ها، حتی بیشتر نیز به ادامه نفاق کنونی اعراب، و به فقدان جنبش توده ئی واقعاً مترقی در میان آنها بستگی دارد. ممکن است که آن دو شرط فقط زمانی حذف شود که این طرح با عواقب غیر قابل پیش بینی، خوب پیشرفت کرده باشد .

۴

چرا نیاز به انتشار این مقاله در اسرائیل است؟

دلیل انتشار طبیعت دوگانه اجتماع یهودی - اسرائیلی است! بزرگترین درجه آزادی و دموکراسی، خصوصاً برای یهودیان، همراهی توسعه طلبی و تبعیض نژادپرستانه است. در چنین وضعیتی نخبگان یهودی - اسرائیلی (توده ها با تلویزیون و شروع سخنرانی) باید متقاعد شوند. اولین مرحله در روش متقاعد کردن، همانگونه که در بالا ذکر شد، سخنرانی / شفاها است؛ اما زمانی می رسد که ناخوشایند است. برای منافع "ترغیب شده ها" و "شرح دهنده های" احمق تر باید دست به کار تهیه نوشته شوند (برای مثال افسران با مقام متوسط، که معمولاً، به طور قابل ملاحظه ای احمق هستند) و پس از آن است که آنها کم و بیش "یاد می گیرند"، و برای دیگران موعظه می کنند. باید اشاره کرد که اسرائیل، و حتی نیشو (Yishuv) از دهه بیست، همواره بدین صورت عمل کرده است. من خودم بخوبی به خاطر می آورم که چگونه (قبلاً از این که" در اپوزیسیون" باشم) ضرورت جنگ برای من و دیگران یکسال قبل از جنگ ۱۹۵۶ شرح داده شد، و در سال های ۱۹۶۵-۶۷ لزوم غلبه بر "بقیه فلسطین غربی وقتی که ما این فرصت را داشته باشیم" شرح داده شده بود .

۵

چرا تصور بر این است که در انتشار چنین طرح‌هایی هیچ خطر ویژه‌ای از خارج وجود ندارد؟ تا زمانی که مخالفت اصولی در اسرائیل خیلی ضعیف است (وضعیتی که ممکن است در نتیجه جنگ علیه لبنان تغییر کند)، چنین خطرهایی از دو منبع می‌تواند بیایند: جهان عرب از جمله فلسطینی‌ها و آمریکا. جهان عرب خود را نشان داده است که کاملاً از تجزیه و تحلیل دقیق و منطقی جامعه یهودی-اسرائیلی ناتوان است، و فلسطینی‌ها به طور میانگین، بهتر از بقیه (جهان عرب -م) نیستند. در چنین وضعیتی، حتی آنهایی که درباره خطرات توسعه طلبی اسرائیل (که به اندازه کافی واقعی هستند) داد و فریاد می‌کنند، نه به خاطر دانش دقیق و واقعی، بلکه به خاطر اعتقاد به اسطوره، اینکار را می‌کنند. یک مثال خوب: اعتقاد بسیار استوار در نوشته‌های غیرواقعی بر دیوار کنیسه (Knesset) از آیت‌های انجیل درباره رودخانه‌های نیل (Nile) و فرات (Euphrates) است. مثال مداوم دیگر، بیانیه‌های کاملاً دروغی که توسط بعضی رهبران بسیار مهم عرب ساخته شده‌اند، این است که دو راه راه آبی پرچم اسرائیل نماد رودخانه‌های نیل و فرات است؛ در حالی که در حقیقت آن راه‌ها، از شال (Talit) دعای یهودیان گرفته شده است. متخصصان اسرائیلی تصور می‌کنند که، در مجموع، اعراب هیچ توجهی به بحث‌های جدی آینده نمی‌کنند، و جنگ لبنان آن را ثابت کرده است. بنابراین چرا آنها نباید با روش‌های قدیمی خود برای متقاعد ساختن دیگر اسرائیلی‌ها ادامه دهند؟

۶

حد اقل تاکنون، وضعیت بسیار مشابهی در آمریکا وجود دارد. مفسران کم و بیش جدی اطلاعات خود درباره اسرائیل، و بسیاری از عقاید خود در این باره را، از دو منبع می‌گیرند. اولین منبع مقالات مطبوعات "لیبرال" آمریکایی است؛ که تقریباً به طور کامل به وسیله تحسین‌کنندگان اسرائیل نوشته شده، که حتی اگر آنها منتقد بعضی از جنبه‌های دولت اسرائیل هستند، وفادار عمل می‌کنند؛ چیزی که ستالین آن را "انتقاد سازنده" نامید. (در واقع آنهایی که در میان آنها نیز ادعای "ضد ستالینی" می‌کنند در واقعیت ستالینست‌تر از ستالین هستند، و اسرائیل خدای آنهاست که هنوز شکست نخورده است). در چارچوب چنین انتقاد فرقه‌ئی باید تصور کرد که اسرائیل همواره "نیت خوب" دارد و تنها "اشتباه می‌کند"، و بنا بر این چنین طرحی موضوع مذاکره نخواهد بود - دقیقاً همانند نسل‌کشی که یهودیان مرتکب شده‌اند ولی مطابق کتاب مقدس - ذکر نشده است. منبع دیگر، روزنامه اورشلیم پست (The Jerusalem Post)، سیاست‌های مشابهی دارد. بنابراین، تا زمانی که چنین وضعیتی وجود دارد که اسرائیل واقعاً یک "جامعه بسته" نسبت به بقیه جهان است و برای این که جهان می‌خواهد چشمان خود را بر او ببندد، انتشار و حتی آغاز تحقق چنین طرحی واقعی و میسری‌شدنی و امکانپذیر است.

اسرائیل شاهاک

۱۷ جون، ۱۹۸۲

اورشلیم

درباره مترجم:

اسرائیل شاهاک استاد کیمیا در دانشگاه عبری اورشلیم و رئیس لیگ اسرائیل برای حقوق بشر و مدنی است. او نویسنده مقالات شاهاک، مجموعه مقالات مهم مطبوعات عبری، مقالات متعدد و کتاب‌های غیر یهودی را در دولت یهودی منتشر کرده است. آخرین کتاب او نقش جهانی اسرائیل: سلاح برای سرکوب است که در اگست ۱۹۸۲ منتشر شده است. اسرائیل شاهاک: (۱۹۳۳-۲۰۰۱)

منابع:

۱۷. برای سیاست ها و مشکلات اردن نگاه کنید به النهار العربی ولدولی، ۱۹۷۹/۴/۳۰، ۱۹۷۹/۷/۲؛ پروفیسور الی کیدوری، معاریو ۱۹۷۹/۶/۸؛ الوطن العربی ۱۹۷۹/۱۱/۲۸؛ القیس، ۱۹۷۹/۱۱/۱۹. برای موضع ارتش رهائی بخش فلسطین نگاه کنید به: قطعنامه چهارمین کنگره فتح، دمشق، اوت ۱۹۸۰. بر نامه شفا امر عرب های اسرائیلی توسط هآرتس در ۱۹۸۰/۹/۲۴ و همچنین توسط گزارش مطبوعات عربی در ۱۹۸۰/۶/۱۸ منتشر شد. برای صحت اعداد و ارقام مهاجرت اعراب به اردن، نگاه کنید به آموس بن ورید، هآرتص، ۱۹۷۷/۲/۱۶؛ یوسف زویریل، معاریف ۱۹۸۰/۱/۱۲. همچنین به موضع سازمان آزادیبخش فلسطین نسبت به اسرائیل نگاه کنید به شالوم قزیت، نقد و بررسی ماهانه؛ ژوئیه ۱۹۸۰؛ هانی الحسن در مصاحبه با الرای الام، کویت ۱۹۸۰/۴/۱۵؛ آوی پلاسکوف، "مشکلات فلسطینی ها"، بقاء، آی اس اس، لندن ژانویه و فوریه ۱۹۷۸؛ دیوید گاترنان، "اسطوره/افسانه فلسطین"، تفسیر، اکتبر ۱۹۷۵؛ برنارد لونیس، "فلسطین و سازمان آزادیبخش فلسطین"، تفسیر ژانویه ۱۹۷۵؛ صبح دوشنبه، بیروت، ۱۸-۲۱/۸/۱۹۸۰؛ مجله مطالعات فلسطین، زمستان ۱۹۸۰.
۱۸. پروفیسور یوال نیمن، سامره - "اساس امنیت اسرائیل"، معارخوت ص ۲۷۲-۱۷۳، مه/ژوئن ۱۹۸۰؛ یاکوف حسدائی، "صلح، روش و حق دانستن"، داور حشاوا، ۱۹۸۰/۲/۲۳. اهارون یاریو، "عمق ستراتیژیک - چشم انداز اسرائیلی"، معارخوت ص ۲۷۰-۲۷۱، اکتبر ۱۹۷۹؛ اسحاق رابین، "مشکلات دفاع اسرائیل در دهه هشتاد"، معارخوت، اکتبر ۱۹۷۹.
۱۹. عزرا زوهر، در انبر رژیم(شیکمونا، ۱۹۷۴)؛ موتی هاینریش، آیا ما شانسی داریم، اسرائیل، حقیقت در برابر افسانه(رشاقیم ۲ ۱۹۸۱).
۲۰. "درس هائی از گذشته"، هنری کسینجر، نقد و بررسی واشنگتن جلد ۱، ژانویه ۱۹۷۸؛ "چالش اوپک در برابر غرب"، آرتور راس، فصلنامه واشنگتن، زمستان ۱۹۸۰؛ "نفث و زوال غرب"، والتر لوثی، امور خارجه، تابستان ۱۹۸۰؛ گزارش ویژه - "نیروی نظامی ما آماده است یا نه؟" اخبار امریکا و گزارش جهانی ۱۹۷۷/۱۰/۱۰؛ "تأملاتی بر خطر موجود"، استانی هوفمن، بررسی کنای نیویورک ۱۹۸۰/۳/۶. تایم ۱۹۸۰/۴/۳؛ "توهامات سالت"، لیوپولد لاویدیز، تفسیر سپتامبر ۱۹۷۹؛ "خطر موجود"، نورمن پودهورتز، تفسیر مارس ۱۹۸۰؛ "نفث و قدرت امریکا شش سال بعد"، روبرت تاکر، تفسیر سپتامبر ۱۹۷۹؛ "رها ساختن اسرائیل"، نورمن پودهورتز، تفسیر ژوئیه ۱۹۷۹؛ "برداشت غلط از خاورمیانه"، الی کیدوری، تفسیر ژوئیه ۱۹۷۹.
۲۱. بر طبق آمار منتشر شده توسط یاکوف کاروز، بدیعت اهرنوت، ۱۹۸۰/۱۰/۱۷، تعداد کل حوادث ضد یهودی ثبت شده در جهان در سال ۱۹۷۹ دوبرابر مقدار ثبت شده در سال ۱۹۷۸ بود. حوادث ضد یهودی در آلمان، فرانسه، و انگلستان چند بار بزرگتر از سال ۱۹۷۸ بود. در امریکا نیز افزایش شدیدی در حوادث ضدی یهودی بوده که در مقاله گزارش شده است. برای اطلاعات جدید، نگاه کنید به کتاب/مقاله ل. تالمن، "یهودی ستیزی نو"، جمهوری جدید، ۱۹۷۶/۹/۱۸؛ "چاه ها را مسموم کردند"، بارابارا تاچمن، نیوزویک ۱۹۷۵/۲/۳